

РЕШЕНИЕ

№ 2598

гр. София, 16.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Влагова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1856** по описа за **2014** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Касаторът Д. Л. С. от [населено място]. [жк], [жилищен адрес]0, обжалва Решение от 14.06.2013г. на Софийски районен съд , 21 състав по нахд 15986/2012г.

Поддържа, че с това решение е потвърдено наказателно постановление № 41155/14.08.2013г., с което му е наложена глоба в размер на 300 лв. на основание чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП и глоба в размер на 10 лв. на основание чл. 183, ал. 1, т.1 от ЗДвП.

Твърди, че няма как да заплати винетна такса по смисъла на закона и съответно няма как да представи съответния документ за заплащането ѝ. Това било така, защото автомобилът бил собственост на Ц. П. Х., с която били родители на И. Д. С.. На осн. чл. 10в. ал.2 от Закона за пътищата и експертното решение на ТЕЛК, същата била освободена от задължително заплащане на винетна такса.

При така изложените фактически твърдения, моли съдът да отмени обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касация –Столична дирекция на вътрешните работи - Отдел „Пътна полиция” не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна.

При извършената служебно проверка на осн.чл. 218, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/ и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е правилно, валидно и допустимо.

С решение от 14.06.2013 г. Софийски районен съд, НО, 21 състав по н.а.х.д. №15986/2012г., е потвърдил наказателно постановление №41155 от 14.08.2012г., издадено от Началника на АНД ОПП – СДВР. Според НП касаторът е наказан затова, че на 04.08.2012г. около 12:00 часа в [населено място] по главен път Е80 управлява лек автомобил „Сеат” с рег. [рег.номер на МПС] и на 200 метра след жп надлез [населено място] без платена винетна такса КЗ за движение по републиканската пътна мрежа. АНО е приел, че е нарушен чл. 139, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), както и, че лицето е управлявало МПС без контролен талон към СУМПС, с което нарушил и чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Горното обстоятелство съдът е приел за установено и от съставения АУАН на 04.08.2012г. от П. Ж. Б., на длъжност „старши полицаи” при ОПП-СДВР.

За извършените нарушения и на основание чл. 179, ал.3, т.4 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 (триста) лева и на основание чл. 183, ал.1, т. 1 от ЗДвП „глоба” в размер на 10 (десет) лева.

Пред касационната инстанция се представят нови писмени доказателства, а именно свидетелство за регистрация на л.а. „Сеат кордоба” с ДК [рег.номер на МПС]. Като собственик на лекия автомобил е вписана Ц. П. Х.. Според Удостоверението за раждане от дата 04.12.2008г. е видно, че тя е майка на детето им Е. Д. С.. Според представеното Решение № 1006 от 11.05.2010г. детето Е. Д. С. е с 95% намалена социална адаптация, с чужда помощ и диагноза - детска церебрална парализа.

При така установената пред настоящата инстанция фактическа обстановка, относно наведените касационни основания, съдът намира следното:

Касаторът не е оспорил нито в жалбата до Софийски районен съд, нито в касационната жалба обстоятелството, че мястото, на което е констатирано нарушението -200м. след ЖП надлез [населено място], не е част от републиканската пътна мрежа и следователно винетка не се дължи. Единственото релевирано твърдение в посочените две жалби - пред Софийски районен съд и пред Административен съд София град, е обстоятелството, че лекият автомобил бил на майката на детето им, последното нуждаещо се от чужда помощ според експертно решение на ТЕЛК.

В случая е видно, че от чл. 10в, ал.2 от Закона за пътищата, майката на дъщеря им е правоимаща. Това е така, защото предоставянето на безплатен винетен стикер е регламентирано в [чл. 10в от Закона за пътищата](#) и Наредба № Н-19 от 02.12.2008 година, като съгласно § 2 от ПЗР на същата молби-декларации по чл. 2 за получаване на едногодишни безплатни винетки се подават в дирекциите „Социално подпомагане” от 1 декември на предходната година. Предоставянето респ. отказът за предоставяне на безплатен стикер се обективира в заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане”. В този смисъл касаторът не е ангажирал никакви доказателства по делото.

Фактът, че майката Ц. П. Х., би била освободена от заплащането на винетна такса

обаче не дерогира задължението на касатора, а и на нея да управлява превозното средство с поставен винетен стикер, имайки предвид изричната разпоредба на чл. 9, ал. 1 Наредба № Н-19 от 02.12.2008 г. за условията и реда за освобождаване на лица с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност или вид и степен на увреждане и лица или семейства, отглеждащи деца с трайни увреждания до 18-годишна възраст и до завършване на средно образование, но не по-късно от 20-годишна възраст от винетни такси при ползване на републиканските пътища /обн. в ДВ. бр. 107 от 16.12.2008 г., в сила от 01.01.2009 г./. Нормата предвижда, че ползването на републиканските пътища или на техни участъци от лек автомобил, който не е снабден с валидна винетка по реда на тази наредба, е административно нарушение и се санкционира по реда на [чл. 179, ал. 3 ЗДвП](#) като по смисъла на чл. 9, ал. 2 от същия подзаконов нормативен акт: „валидна винетка е тази, която съответства на вида на лекия автомобил, на който е поставена, със срок на действие, съвпадащ със срока на ползване на съответния републикански път или негов участък, и съдържа всички реквизити за графичното ѝ оформяне”. Ето защо, след като няма винетен стикер, а е бил длъжен да има управлявайки л.а. „Сеат кордоба”, касаторът е извършил състава на нарушението визирано по чл. 139, ал.5 от ЗДвП.

Правилно е посочена и санкционната разпоредба на чл. 179, ал.3, т.4 от ЗДвП, вкл. и относно размера на глобата от 300лв.

Според чл. 100, ал.1, т.1, предишен текст на чл. 100 - ДВ, бр. 6 от 2004 г., ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Като е достигнал до правните изводи, посочени и в НП, че касаторът не е представил този документ, Софийският районен съд е постановил правилно и законосъобразно решение и в тази си част. За пълното следва да се посочи, че нормата на чл. 59, ал.3 от ЗАНН, е отменена към настоящия момент, поради което наказателното постановление, в частта, в която на касатора е била наложена на осн.чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДвП глоба в размер на 10 лв., е обжалваемо.

При тази констатация, настоящата съдебна инстанция намира, че не са налице твърдяните от касатора касационни основания, водещи до отмяна на обжалваният съдебен акт. Решението на Софийски районен съд НО, 21 състав по н.а.х.д.№15986/2012г., с което е потвърдено наказателно постановление №41155 от 14.08.2012г., издадено от Началника на АНД ОПП – СДВР, е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.06.2013г. на Софийски районен съд НО, 21 състав постановено по н.а.х.д. №15986/2012г., с което е потвърдено наказателно постановление №41155 от 14.08.2012г., издадено от Началника на АНД ОПП – СДВР. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

